

2.Nyom.131/2024.

**ANONIMIZÁLT HATÁROZAT
a feljelentés elutasításáról**

A hivatali visszaélés büntette tárgyában tett feljelentést – mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot a feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselote kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

I N D O K O L Á S

A feljelentő 2024. január 31. napján kelt, a Központi Nyomozó Főügyészségre postai úton megküldött beadványában – egyéb cselekmény mellett - a vele szemben indított végrehajtási eljárás kapcsán általa kezdeményezett perben eljáró bírót érintően tett feljelentést, az alábbiak szerint:

A feljelentő a sérelmezett peres eljárás előzményeként előadta, hogy az adósság rendezésére felszólító levél átvétele után a végrehajtó a tudta nélkül, jogosulatlanul rendelt ki részére ügygondnokot, emiatt a további végrehajtási cselekményekről nem kapott tájékoztatást, ugyanakkor a végrehajtási iratokat az ügygondnok is csak hónapok elteltével, az iratok jogerőre emelkedését követően kapta kézhez. A feljelentő álláspontja szerint az árverési hirdetés és jegyzőkönyv hamis adatokat tartalmaztak, így az árverést a vonatkozó törvényi szabályozás értelmében sikertelenné kell tekinteni, továbbá kézbesítettség hiányában a jogorvoslati határidők sem nyíltak meg. Ezen körülmények miatt, „a valós jogi helyzet helyreállítása érdekében” meghatalmazottjai útján peres eljárást kezdeményezett az illetékes Járásbíróságon.

A feljelentő állítása szerint az illetékes Járásbíróság ügyben eljáró bírója a keresetlevél alapján úgy hozott meg különböző végzéseket, hogy azt nem tehetné meg, majd miután az alperes iránti pozitív elfogultság miatt a bíróság valamennyi bírója a kizárását kérte az ügyből, a kizárási indítványt olyan törvényszéki bírók bírálták el, akik közül ketten korábban szintén az illetékes Járásbíróságon dolgoztak, ebből kifolyólag ismerhették az alperest.

A feljelentő - a meghatalmazása alapján eljáró ügyvédek állítására hivatkozva - sérelmezte, hogy a törvényszék kizárási indítvány tárgyában meghozott végzése nem került részükre kézbesítésre, ennek tisztázása érdekében azonban hiába kereste meg a törvényszék elnökét, érdemi választ a mai napig nem kapott.

A feljelentő kifogásolta azt is, hogy az eljárás lefolytatására kijelölt Járásbíróságon az eljáró bíró egy mindösszesen negyvenegy perces tárgyalást tartott, amely körülmény véleménye szerint arra utal, hogy az iratismertetés nem volt teljeskörű, a felek között nem volt vita, a bíró pedig nem tisztázott lényeges kérdéseket, így az alperesi védekezés ellentmondásait sem, a hatósági aktus általa nyilvánvalóan észlelt érvénytelenségét törvénysértő módon, a jogorvoslat hiányára hivatkozva akarta felülírni. A feljelentő azt is állítja, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvből nem derül ki, hogy milyen iratok kerültek ismertetésre, a felek milyen kérelmeket terjesztettek elő, meghatalmazottjai az árverési hirdetés és jegyzőkönyv nyilvánvaló kézbesítetlensége okán hivatkoztak-e a jogorvoslati határidők hiányára. A feljelentő sérelmezte továbbá, hogy bár a meghatalmazottak által benyújtott iratok önmagukban is igazolták az árverési licit és azáltal az árverés érvénytelenségét, a bíró a kötelezően alkalmazandó jogegységi határozatot figyelmen kívül hagyva hozta meg ítéletét, melyben egymásnak ellentmondó tényeket rögzített.

A feljelentést - az azzal érintett bírókra tekintettel - a Központi Nyomozó Főügyészség hatáskör és illetékesség okából a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészségre továbbította.

A feljelentő bírókra vonatkozóan tett állításait a Btk. 305.§-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatti feljelentésként kellett értékelni. Ezt a bűncselekményt az a hivatalos személy valósítja meg, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi.

A fentiekből következően feljelentés alapján akkor lehet hivatali visszaélés büntette miatt nyomozást elrendelni, ha a feljelentő olyan tényről állít, amely arra utal, hogy a hivatalos személy a kötelességét kifejezetten jogtalan hátrány okozása vagy jogtalan előny szerzése céljából szándékosan megszegte. Fontos kiemelni, hogy a jogtalan hátrány vagy előny a bűncselekménynek célzata és nem eredménye, így a feljelentettnek tulajdonított kötelességszegő magatartásnak - függetlenül az esetlegesen ténylegesen bekövetkezett hátrányos eredménytől - kifejezetten annak okozására kell irányulnia.

A feljelentés értékelése körében megállapítható, hogy az a hivatkozott polgári perben előadóként, illetve adminisztratív vezetői jogkörben eljáró bírók tevékenységének és döntéseinek, esetleges mulasztásainak bírálata, illetve az azokkal összefüggésben kifejtett véleményen túl nem tartalmaz arra utaló tényeket, hogy az érintett hivatalos személyek bármilyen kötelességszegést követtek volna el jogtalan hátrány okozásának, vagy jogtalan előny szerzésének célzatával. Célzatra utaló állítások hiányában a feljelentésben leírtak még a kötelesség szándékos megszegése esetében sem alapoznák meg a hivatali visszaélés büntetének megállapítását.

A kifejtettek tekintetével a feljelentésben az ügyben eljáró bírók vonatkozásában rögzített tények nem alkalmasak a hivatali visszaélés büntette megállapítására.

A hivatali visszaélés büntette kapcsán szükséges kiemelni, miszerint az egyedi ügyben eljáró hatóságok intézkedései, döntései az eljárásban érintett félre, a szükségképpen hátrányos eredménnyel járhatnak. Az eljárási szabályok megtartásával, az igazságszolgáltatás rendszerének keretein belül meghozott döntés létrejöttében hivatalból közreműködő személyek jogszerű magatartása - egyéb adatok hiányában - bűncselekményre nem utal. Az ilyen döntések csak a vonatkozó eljárási szabályok szerinti rendes vagy rendkívüli jogorvoslattal támadhatók, más módon arra megalapozottan nem kerülhet sor. A sérelmesnek tartott intézkedések, döntések kapcsán büntetőeljárások lefolytatására illetékes szervekhez történő bejelentések, feljelentések megtétele nem lehet felülvizsgálatra alkalmas eszköz, illetőleg a feljelentés nem szolgálhat a már kimerített, vagy kimeríteni elmulasztott jogorvoslati lehetőségek kiterjesztésére.

A kifejtettek tekintetével a hivatali visszaélés büntette tárgyában tett feljelentés elutasításáról rendelkeztem.

A feljelentés elutasításáról hozott döntés a Be. 381. § (1) bekezdésének a) pontján, a határozat kézbesítése a Be. 381. §-a (2) bekezdésén alapul. A feljelentés elutasítása miatti felülbírálat előterjesztésére való jogosultságról és annak feltételeiről adott tájékoztatása Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján és (2) - (5) bekezdéseiben, a Be. 817/B. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésén, valamint a Be. 817/G. §-ának (4) bekezdés c) pontján alapul.

Budapest, 2024. március 11.

dr. Löki Beáta alezredes
címzetes fellebbviteli főügyész
főügyész katonai ügyész